

**ŽENY,
NA KTERÉ
JSME PYŠNÉ!**

Úspěch? *Jít si za svým!*

Na první pohled působí křehce, po chvíli ale vnímáte, že má energie na rozdávání. Jako jediná žena u nás dokázala rozjet vlastní kliniku. Primářka **Marta Moidlová.**

To, že to nebylo snadné, přiznává MUDr. Marta Moidlová hned v úvodu našeho rozhovoru. „Počátkem 90. let si spousta lékařů založila privátní praxe a já odešla na mateřskou... Pracovat jsem sice nepřestala, ale na žádné velké změny to nebylo. Mezitím všichni lékaři, kteří něco znamenali, už otevřeli svá pracoviště, měli je zaběhnutá a já teprve začínala...“

Dermatologii mám ráda...

Rozhodnutí, že další profesní cesta povede přes soukromou praxi a estetickou medicínu, nebylo pro Martu chvilkovým rozmarem. „11 let jsem se na Klinice pro doškolování lékařů a farmaceutů, v nemocnici

Na Bulovce, věnovala dermatologii. Odjakživa jsem ji měla moc ráda. Slučuje všechny možné obory – malou chirurgii, internu, gynekologii... Ale na klinice bohužel nebyl prostor, čas ani finance na to, abychom se nějak hlouběji zabývali řešením estetických nedostatků – třebaže je známé, že mohou způsobovat závažné psychické problémy se stejnými důsledky, jaké by měla třeba jiná těžká onemocnění... V té době jsem si už začala uvědomovat, že bych se chtěla věnovat právě estetické medicíně,“ vysvětluje Marta.

Když už, tak už!

Svou soukromou praxi zahájila ve dvou malých místnostech, které měla naplň pro-

najaté s kolegyní, psychoterapeutkou. „Začínala jsem s jedním laserem, který mi tehdy za dobrou cenu přenechal kolega. Přístroj byl zaměřený na odstraňování kožních výrůstků, znamének, na zahlazování jizev po akné, ale třeba na rozšířené žilky nebo na depilaci už nefungoval. Každý dobrý laserový přístroj je totiž specializovaný jen na pár konkrétních úkonů. Látkalo mě, abych měla více takových přístrojů a mohla se věnovat řešení dalších estetických problémů...“

Marta se tehdy rozhodla, že praxi rozšíří o plastickou chirurgii, která s estetickou medicínou úzce souvisí, pronajme větší prostory a zažádá o půjčku na nákup vybavení nové kliniky. Byla to cesta do velké nejistoty,

risk, že se to sice může podařit, ale stejně tak to může skončit naprostým krachem... „Spousta lidí mi tehdy ‚radila‘ a říkala, ať si hlavně nechám udělat ekonomickou rozvahu. Ale k čemu? Ekonom přece předem neřekne, kolik klientů mi přijde – bude vycházet jen z předpokladů a statistik... Tak jsem to stejně musela rozhodnout sama za sebe. Řekla jsem si, že když už, tak už! Objednala jsem na leasing špičkové přístroje s tím, že co se může stát horšího, než že mi je v nehorším zase vezmou... Vsadila jsem na to, že když lidi uvidí, že pracujeme kvalitně a na vysoké úrovni, budou se k nám vracet. Samozřejmě jsem se strašně bála, ale nakonec jsem si řekla, že buď to prostě půjde, nebo ne...“

Práce mě baví!

A šlo to dobře... Před pár lety se stěhovali do nových, větších prostor, protože ty původní s přibývajícím zájmem klientů a s rozšiřujícím se provozem už nestačily. „Vyřizování veškerých povolení, nutných k vybudování nového zdravotnického zařízení, dodržení všech předpisů a požadavků, které jsou u tohoto typu zařízení velmi přísné, a pak samotné přestěhování kliniky – na to dosud vzpomínám jako na nejkritičtější období vůbec... Stěhovali jsme se vlastně za provozu a třeba jenom ta různá povolení jsme obstarávali celý rok!“

Paní doktorka říká, že přestože její podnikání nebylo vždycky jednoduché, nikdy vážně nepřemýšlela o tom, že by ve svém profesním životě udělala nějaké zásadní změny. „Spousta lidí se mě ptá, jestli jsem

někdy neměla chuť s tím vším seknout... I mně občas bleskne hlavou, jestli mám zapotřebí stále takhle naplno pracovat, ale když se nad tím zamyslím, nedokážu si ani představit, že bych dělala něco jiného.“

Jsem tvrdohlavá!

Na klinice se primářka Marta Moidlová věnuje nejenom své profesi, dermatologii, ale má na starosti také management – vymýšlí, co by fungovalo lépe, co změnit, co zlepšit... „Obojí mě to baví, v obojím se snažím být maximalistka, ale někdy na ten management přece jenom nemám tolik času,“ říká Marta Moidlová.

A jaké vlastnosti jí vůbec pomohly, aby se dostala tam, kde nyní je? „Myslím, že v mé pozici je důležitá určitá tvrdohlavost. Nezbytné je stát si za svým přesvědčením, věřit si, snažit se prosadit svoje názory a cílevědomě to směřovat tam, kam chci... Nejsm z těch lidí, kteří by stále jenom přikyvovali ostatním a skláněli se bez ohledu na svoje vlastní představy – ale pokud mě někdo přesvědčí, že mám špatný názor, dám na něj. Jinak si jdu svou cestou.“

Podpora rodiny je důležitá.

Určitou cestu musela Marta Moidlová najít také ve skloubení svého pracovního a soukromého života. Nesouhlasí s vyhrocenými názory, že buď má žena dělat kariéru, a nebo se věnovat rodině. Je příkladem toho, že se dá zvládnout obojí... „Pro ženu je samo-

zřejmě velmi těžké rozdělit se spravedlivě mezi práci a rodinu. Mám dospívající dceru, která mne teď potřebuje úplně nejvíc, stojí o mou přítomnost, chce si povídat, probírat různé věci... Mám to nastavené tak, že když jsem s ní, zásadně neřeším pracovní věci a věnuji se naplno jen jí,“ říká Marta. Dodává také, že pro každou ženu, která se chce věnovat své profesi, je nesmírně důležitá i podpora rodiny. „Naštěstí mám úžasnou maminku, která mi s dcerou odjakživa pomáhala, a manžela, který se s babičkou ochotně střídal... Manžel, ačkoli je profesí sklářský výtvarník, je mi velkou oporou i na

Byla to cesta do velké nejistoty, obrovský risk, že to může skončit naprostým krachem.

klinice. Moje práce se mu vždycky líbila, zajímala ho, a tak se podííl i na chodu zařízení. Stará se o počítačovou síť, komunikuje se úřady. Při stavbě nové kliniky zařizoval veškerá nutná povolení a pronikl do té problematiky tak, že třeba hygienické předpisy na sále zná pomalu lépe než sestry... Když něco nevědí, volají o radu jemu,“ prozrazuje se smíchem doktorka.

Noční můry? Nepřipouštím si je...

Úsměv jí neopouští téměř po celou dobu našeho rozhovoru, a tak mi při jejím neutuchajícím optimismu přijde až trochu nepatřičné ptát se, co je pro ni v souvislosti s klinikou tou nejčernější noční můrou. Chvilí sice přemýšlí, ale nakonec si na jednu můru přece jen vzpomene: „Největší problém, který čas od času složitě řeším, máme asi se středním personálem. Sestřiček je sice relativně hodně, na inzerát jich vždy přijde dost, ale vybrat někoho, kdo je vyhovující po všech stránkách, není snadné.“ Marta dodává, že skutečnou noční můrou by pro ni byl vlastně jen úraz či nějaká nemoc – zbytek se snaží nepřipouštět. „Splátky jsou obrovské a jsou na celá léta. A kdyby třeba klinika jednou nebyla, kdybych na to pořádně neviděla nebo by se mi už klepaly ruce, ráda půjdu pracovat jako recepční do takového podobného zařízení, jako je to moje. Víte, jak by působilo na klienty, kdybych jim už na recepci odborně poradila, všechno vysvětlila? Tak to jsou moje ‚krizové plány‘... Nic horšího se přece stát nemůže!“ □

Kdo je MUDr. Marta Moidlová?

- Vystudovala Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze.
- Je majitelkou kliniky LaserPlastic, zaměřené na laserovou, estetickou dermatologii a plastickou chirurgii.
- Kliniku začala budovat v roce 2000 v centru Prahy, o šest let později se stěhovala do nových, větších prostor.
- Zaměstnává osm sestřiček a sedm lékařů
- Je vdaná, její manžel je sklářský výtvarník.

Doktorka Marta Moidlová tvrdí, že pro každou ženu, která se chce věnovat své profesi, je nesmírně důležitá také podpora celé rodiny.